

זכות ראשונים בהקמת שיכון חופית

לזכרו של חיים בן צבי ז"ל

בינתיים עד שנות ה-60, ועד כפר ויתקין השתמש ב-7 מגרשים בלבד - בחלקם לבני החברים, ועל 18 מגרשים ויתרנו לוועד חופית וכך עזרנו להתפתחות השיכון.

ההתפתחות, ידועה לכם, חרגה בהרבה מההצעה הראשונית. היום יודעים כולנו, שבחלומות הוורודים ביותר כא שיערנו שכך תשגשג התחלה צנועה זו - שכן צבי ז"ל נתן ידו להגשמתה.

כיום, מי יודע כיצד זה התחיל? בעזרת מי? מסופקני אם תושבי המקום יודעים זאת.

י. זוהר ז"ל - כפר ויתקי

חיים בן צבי, בערוב ימיו היה תושב חופית. לאחר שמסיבות בריאות נאלץ למכור את משקו, המשיך בפעילותו הציבורית בכפר ויתקין.

בשנת 1951, בהיותו מזכיר כפר ויתקין, עמדנו בפני בעיית שיכון עובדי הציבור בכפר, וזאת מחוסר מגרשים פנויים. ניסינו להציע למספר חברים להקצות חצי דונם ממגרשיהם לבנייה איבורית, אך נותקנו בסירוב.

אז עלה במוחנו הרעיון לצרף את שטח החולות בצפונה של הכפר ולהסיבו למגרשי בנייה עבור עובדי הציבור בכפר.

הצעתי כראש המועצה האזורית, חיים בן צבי שנפנה לקק"ל (בתקופה זו עוד לא היה קיים המינהל) ונבקש שיקצו לנו 50 דונם, הגובלים עם הכפר, ואנו ניתן חיבור מים, חשמל וכל עזרה שתידרש, לשם הקמת השיכון, מחצית משטחו יוקצה לעובדי כפרנו ומחציתו לעובדי המועצה האזורית. ואמנם ההצעה שלנו אושרה בקק"ל, וכך הוקמה - חופית.

אביה בן צבי / ראיון

מפניה של צביה, העטורים שער לבן בוהק, נשקפת דמות צעירה עם עיניים שובבות, מלאות פקחות ושמחת חיים. תענוג לשוחח עם צביה, הן על ימים עברו והן על ענייני דיומא. זכרונה החד, אופן סיפורה השזור בפרטים ענייניים והעברית המהוקצעת, מעידים על עברה המקצועי כשעסקה בהוראה ובחינוך. שנים רבות עמדה צביה לצדו של חיים - בן צבי, ראש מועצת עמק חפר, כרעיה נאמנה, כחקלאית ושותפה במשק, כמורה בבית הספר, ומעל לכל כמטפחת ומגדלת משפחה וילדים, אריק, אברהם, נעמי וורד.

ע: צביה, איך זה קרה שחיים מוותיקי כפר ויתקין, החליט לעזוב את הכפר ולעבור לגור בחופית?

צ: זה סיפור ארוך מאד. למרות שחיים בן צבי היה מהוגי רעיון הקמת שיכון עובדי הציבור, לא התכוון כלל לגור בו. אולם, בשנת 1975, כשפרש מעבודתו הציבורית ומצב בריאותו לא איפשר לו יותר לטפל במשק, החלטנו למכור את משקנו בכפר, וכך עברנו בשנת 1976 לגור בחופית, בבית שנרכש ע"י בננו אברהם.

ע: מה את יכולה לספר על חיים בן צבי כאדם וכאיש ציבור?

צ: חיים עסק בענייני ציבור מאז שאני זוכרת אותו. הוא שימש כראש המועצה 38 שנה. במקביל לעבודתו הציבורית, היה חקלאי מסור. הצטיין בפעילות ענפה בשטחים שונים, כמו פיתוח מים, שפכין וכו'. מעל לכל הצטיין בצניעות בכל הכרוך בפן הציבורי (זוכרים אותו נוהג כל חייו בסוס ועגלה).

/...

גם לאחר שעבר לגור בחופית, נשארו שורשיו בכפר ויתקין, שם היה ביתו האמיתי ושם המשיך להיות פעיל בוועדת הגימלאים. למרות כל מחלותיו וקשייו הגופניים, המשיך לכתוב מכתבים ומאמרים לעתונים "דבר" ו"מעריב" - ולנסות לתרום את חלקו. היום ז"ל נפטר ב - 13 באפריל 1985. יהי זכרו ברוך.

ע: איך את צביה מרגישה היום בחופית?

צ: אני מרגישה מצויין, טוב לי פה, כי ביתי הוא מבצרי. למרות שיש לי משפחה בחופית, אני שומרת בקנאות על עצמאותי ופרטיותי. אחת לשבועיים אני מארחת כסעודת ליל שבת את ילדי ונכדי בחופית, ואחת לשבועיים ביום ג', אני מבקרת במסירות ובכאב לב, את בתי ורד במוסד לילדים חריגים.

ע: איך את מבכה את זמנך הפנוי?

צ: אני קוראת הרבה, שויכת לחוג ספרותי, משתתפת בחוג למקרא פעם בשבוע, משתתפת באירועי הגימלאים בסביבה, ומעל לכל מתנדבת ביום שני במחלקת הילדים בבית החולים "הלל" יפה".

ע: מה יש לך לומר על חייך בחופית?

צ: קודם כל ברצוני לשבח את השכנות הנחרתת לה זכיתי. לשכני מסביב יש יחס חם ואוהד ככפי וטוב לי פה. עלי לציון לשבח את הפעילות של ועדת הגימלאים בחופית, כולל טיולים מסיבות וחגים, וכן לציון שכל פנייה לוועדה זו נענית בחיוב ובהבנה. היום חופית היא ביתי ובתוך עמי אני יושבת.

חופית - על חולות הזהב / אברהם נאור

על חולות הזהב מול הים הכחול,
בין נחל אלכסנדר והכפר הגדול,
כפני חצי יובל שנים
הקימו ביתם - הראשונים.

והנוף האנושי מצודד לא פחות,
נוף ארצנו היפה והפורחת,
למעלה ממאתיים בתי אב ומשפחות
נקבצו מקצווי תבל לקהילה אחת.

ישוב קטן ליד החוף, על כן נקרא - חופית.
"סמר החולות" ו"סמרה" לו הם נוף
מאז ומתמיד.
הרוח בערבי הנחל, לעת ערב שיר ישיר
ושלדג כחול כנף ולבן חזה, בקולו החד יעיר.

רופאים ואחיות, מורים ומורות
מהנדסים, הנדסאים, טכנאים ושרטטות
קצינים בכירם בצבא ובמשטרה,
עובדי מדינה, עורכי דין, אנשי
תיירות, מסחר ותחבורה.

נר הליכה החופי וחבצלת החוף,
הפטל, השיטה והרותם הם חלק מהנוף.
נוף בתולי של בראשית -
את נימי הלב יעורר וירעיד.

אך רבה היא הזיקה אל הכפר והאדם
כמרבית אנשי חופית שרשים בכפר -
ויתקין ועמק חפר.
ומעידות גינות הנוי כיצד הפריחו
השמר
והפכו את חולות הזהב,
כישוב שכ זהב, הראוי לאמרי שפר.

(ביטאון "עמק חפר", אוגוסט 1980)